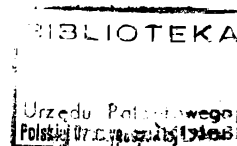

20 stycznia 1928 r.

B65h 75/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 8034.

Kl. 76 d 17.

Hermann Gebauer
(Ostritz, Niemcy)
i Josef Franz
(Bischofswerda, Niemcy).

**Stożkowa tutka papierowa do cewek z pierścieniowemi lub spiralnemi zgrubieniami
i sposób jej wyrobu.**

Zgłoszono 16 grudnia 1926 r.
Udzielono 19 listopada 1927 r.

Przy zwijaniu przędzy z cewek tkaczych powstaje ta niedogodność, że przy zwijaniu przędzy wątku nitka zsuwa się ze stożkowej tutki papierowej, co wywołuje obrywanie się nitki i stratę materiału, przerwę w pracy, a zatem zmniejszenie wydajności maszyny. Dzieje się tak dlatego, że zwoje przędzy nawijane pod pewnym kątem na stożkową tutkę papierową tracą oparcie na gładkiej powierzchni tej tutki i wskutek tego zsuwają się.

Ażeby temu zsuwaniu się nitki zapobiec, tutki papierowe zaopatrują się w pierścieniowe lub spiralne zgrubienia. Wynalazek niniejszy polega na tem, żeby te zgrubienia utworzyć zapomocą nitki, rozmie-

szczonych pomiędzy zwojami papieru. Mianowicie, jedna lub kilka nitki rozmieszczonych między zwijanemi arkuszami nawija się jednocześnie z nawijaniem arkusza, z którego jest wykonywana tutka. Arkusz ten jest nasmarowany kłajstrem. Nici te po wykonaniu tutki tworzą pierścieniowe lub spiralne zgrubienia na zewnętrznej powierzchni. Wskutek tego, że ponad nitką znajduje się jeszcze warstwa papieru, zgrubienia te nie wywołują obrywania się przędzy przy jej odwijaniu się z wrzeciona, co ma szczególne znaczenie przy cienkich numerach przędzy.

Na załączonym rysunku na fig. 1 i 3 przedstawione są dwa przykłady wykona-

nia wynalazku, natomiast fig. 2 i 4 wyjaśniają sposób wykonania wynalazku. Po między zwojami arkusza papieru *a*, nawijanego na stożkową gilzę *c* i posmarowanego klajstrem, umieszcza się nici w pewnych odstępach jedną od drugiej (fig. 2) i następnie nawijane razem, wskutek czego nitki te są z zewnątrz przykryte arkuszem papieru. Po odcięciu nici tworzą one na tutce pierścieniowe zgrubienia *d* (fig. 1), tworzące dla zwojów przędzy punkty oparcia zapobiegające zsuwaniu się.

Zamiast nawijania kilku leżących obok siebie nitek pomiędzy zwojami arkusza papierowego *a*, nawiniętego na gilzę *c*, można umieścić tylko jedną nić *e* (fig. 4), którą prowadzi się wpoprzek do kierunku nawijania arkusza papieru wskutek czego nitka otrzymuje kształt spirali będąc rozmieszczoną pomiędzy zwojami tego arkusza. Nitka jest odrywana przez ostatni zwój arkusza. W ten sposób utworzona tutka posiada na swej zewnętrznej po-

wierzchni spiralne zgrubienia *d* (fig. 3), które zapobiegają zsuwaniu się zwojów przędzy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stożkowa tutka papierowa z pierścieniowymi lub spiralnymi zgrubieniami do cewek, znamienna tem, że zgrubieniami temi są nitki (szpagat, sznurek, przędza papierowa lub tym podobny materiał).

2. Sposób wyrobu stożkowych tutek papierowych według zastrz. 1, znamienny tem, że jednocześnie z nawijaniem posmarowanego klajstrem arkusza papieru, z którego tworzy się tutka, nawija się pomiędzy zwojami arkusza jedna lub więcej nitek odpowiednich.

Hermann Gebauer.

Josef Franz.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

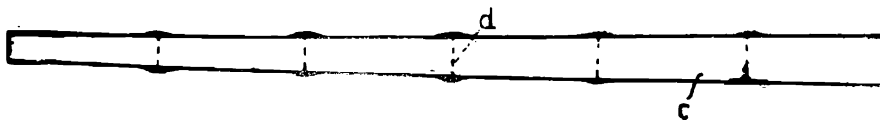

Fig.2.

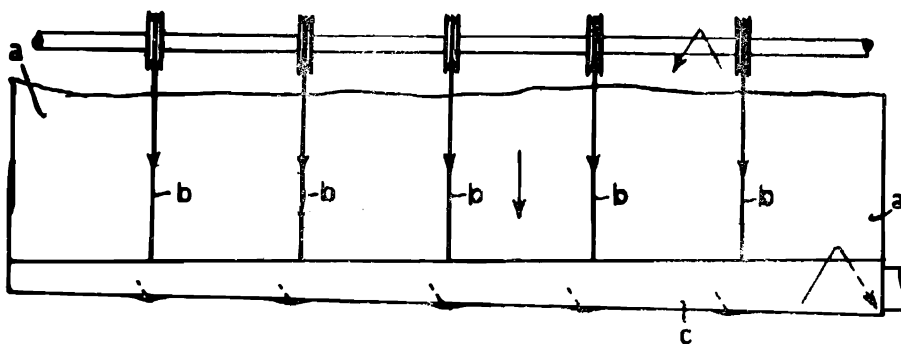

Fig.3.

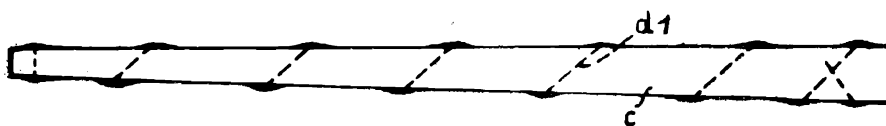

Fig.4.

